

Cele 9 porunci bisericesti

1. Să ascultăm cu evlavie Sfânta Liturghie în fiecare Duminică și sărbătoare.
2. Să ținem toate posturile de peste an.
3. Să cinstim fețele bisericesti.
4. Să ne spovedim și să ne împărtășim în fiecare din cele 4 posturi mari de peste an, ori, dacă în fiecare post nu putem, cel puțin o dată pe an, în Postul Paștilor.
5. Să ne rugăm pentru cei ce stau în fruntea țării.
6. Să ținem posturile pe care le-ar orânduie episcopul sau mitropolitul locului în vreme de primejdii, de molime sau de alte necazuri.
7. Să nu citim cărți eretice sau de ale sectanților.
8. Să nu înstrăinăm, nici să folosim, spre scopuri străine, lucruri bisericesti sau averea Bisericii.
9. Să nu facem nunți și ospețe, sau alte petreceri, în timpul posturilor.

IMNUL DRAGOSTEI

"De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmăiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii - se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși... Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea!" (I Corinteni 13, 1 - 13)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 13 - 19 IULIE 2015

Duminică 19 iulie: **Utrenie și Sfânta Liturghie** ..... 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A SASEA DUPA RUSALII

In vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea înapoi și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sinea lor: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne?, a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, se minunau și slăveau pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere. (Matei 9, 1 - 8)

Puterea dumnezeiască de a ierta păcatele a fost dăruită de Hristos Domnul ucenicilor Săi, iar prin ei, Bisericii Sale. Astfel, în Biserică primim iertarea păcatelor, prin Sfânta Taină a Spovedaniei și Sfânta Taină a Împărtășaniei, iar vindecarea de boli se dăruiește mai ales prin Sfânta Taină a Maslului sau a Ungerii bolnavilor. Dumnezeu Cel multmilostiv îngăduie uneori încercări, între care și bolile, ca noi să fim mai milostivi, mai ajutători, mai solidari și mai sensibili la suferințele altora. Când dăm o mână de ajutor celor bolnavi, săraci și singuri, devenim și noi milostivi și iubitori de oameni ca Hristos Domnul.

Interviu cu Patriarhul Pavle al Serbiei -continuare

- *Vorbiți despre iubire și totul pare frumos și armonios. Pentru ce însă există atâtea căsnicii distruse, atâția copii singuri și nefericiți, atâtea certuri între soți și tinerii îndrăgostiți?*

- Damenii aceștia nu au înțeles ce este iubirea creștină, iubirea care nu cere nimic pentru sine, ci pururea se îndreaptă spre celălalt - când te preocupă persoana ta, începi un fel de negoț. Firește, aici nu-i vorba de naivitate, ci de jertfelnicie și slujire. În Biserică, mărirea se măsoară după mărirea slujirii. În Kosovo am întâlnit o mamă care avea un fiu și o fiică, amândoi căsătoriți. Fiul ducea o viață ușuratică și avea o soție plină de toane. Între ei - spunea biata mamă - erau numai certuri și viața pe care o duceau era de nesuportat. Nora amenința că se omoară dacă o alungă din casă, și soțul ei spunea că și el se omoară dacă pleacă ea. La început, cearta lor mi s-a părut copilărească și rizibilă. Dar, cugetând mai bine, mi-am dat seama că era vorba aici de o mare nefericire. Cei doi se iubeau, dar fiecare nu știa să zică altceva decât: „Dacă mă iubești, ai să faci ce vreau eu.” Nu înțelegeau că datoria lor era să facă tot ce le sta în putere pentru binele celuilalt, ascultând de Apostolul care spune: Unul pe altul să-l socotească mai de cinste decât el însuși.

- *Prafericirea Voastră, ați declarat că în creștinism nu este nici bărbat, nici femeie.*

- Intr-adevăr, după cum Sfântul Apostol Pa-vel spune că în Hristos nu mai este iudeu, nici elin, tot așa nu mai este nici bărbat, nici femeie, ci noi toți suntem una în Hristos. Vedeți dumneavoastră, ceea ce Hristos așteaptă de la bărbați, așteaptă și de la femei. Aceleași principii morale și aceleași porunci li s-au dat și unora, și altora. Sfântul Grigorie Teologul precizează că, potrivit legilor lumești, date de bărbați, aceștia au drepturi pe care femeile nu le au. Noi însă nu acceptăm astfel de legi, pe care, de altfel, nici nu le recunoaștem. Aceasta este poziția Evangheliei, iar dacă ea se aplică în căsnicie, conduce la unire și la o atmosferă prielnică împlinirii copiilor, potrivit principiilor cuvenite. Noi trebuie să ajungem la iubire, adică la puterea de a sluji, potrivit cuvintelor lui Hristos: Toate câte voiți să vă facă oamenii, asemenea și voi faceți lor, atunci în societatea noastră, și în întreaga lume, toate vor fi așa cum trebuie să fie.

- *În zilele noastre, dorința femeii de a se emancipa este tot mai presantă. Femeia vrea să fie egală cu bărbatul. Nu s-a pierdut ea oare astfel într-un anume fel ca mamă și femeie?*

- Desigur. Mahatma Gandhi, un mare bărbat al poporului indian și al întregii umanități, a spus: „Dacă femeia lasă să se împlinească în ea ceea ce este matern, ceea ce este feminin, ceea ce i s-a dat cu adevărat femeii, nimeni și nimic nu-i poate sta împotrivă.”

- *Otto Weininger a reflectat și el asupra acestui subiect...*

- Acest autor crede că un bărbat este 80% masculin și 20% feminin. Atunci un astfel de bărbat va căuta o femeie care să fie 80% feminină și 20% masculină, pentru a se ajunge la plenitudinea ființei, la unitate pură. De aici el extrage principiul valorii absolute a monogamiei, a unei unice soții, și afirmă că în toată această lume nu există decât o singură femeie anume care să-l completeze deplin pe un anume bărbat. Este limpede că nu este cu puțință ca bărbatul s-o găsească tocmai pe această femeie. Dar el o va căuta pe aceea care se apropie cât mai mult de un astfel de ideal, iar când o găsește, se ajunge la împlinirea unității. Un alt bărbat, care are nevoie de un tip de femeie cu totul diferit, se întreabă: „Ce-a putut găsi bărbatul acesta la o astfel de femeie?” Răspunsul este că a găsit completarea care-i este necesară, care îi permite să se împlinească.

- *Otto Wininger a spus de asemenea că din unirea iubitoare dintre femeia cea mai feminină și bărbatul cel mai masculin se nasc copiii cei mai împliniți. Ce puteți spune despre o astfel de afirmație?*

- Acesta este desigur cazul în care cei doi soți se completează din punct de vedere psihic, o condiție fundamentală pentru ca pruncii să se zămislească și să se nască în condiții optime și să se dezvolte normal. Dar în celelalte situații, așa cum se întâmplă adesea, copiii suferă. Dacă mama nu vrea să nască făptura care a luat viață în pântecele ei, lucrul acesta se va răsfrânge încă din perioada concepției asupra fătului, iar copilul va fi

nefericit și trist de-a lungul existenței sale. În satul meu natal, țăranii spun că femeia însărcinată nu trebuie să se uite la nimic urât și rău, pentru că tot ce o tulbură pe ea îl tulbură și pe făt.

- *Ați vorbit despre copiii nefericiți. În epoca în care trăim, nu putem spune că ne creștem copiii în condiții prielnice. Tineretul nostru este destul de deabusolat, își găsește satisfacția în lucruri inutile, lipsite de valoare. Vrea să-și satisfacă pe dată orice plăcere. Cum am putea să-l sfătuim, cum poate Biserica să-i vină în ajutor astăzi, când asistăm la o tot mai mare întoarcere la religie?*

- Tinerii, care au înainte viitorul și o viață lungă, nu au întotdeauna timp să reflecteze asupra sensului și scopului existenței. De aceea se îndreaptă adesea spre ceea ce-i atrage pe moment, cu prețul uitării de sine. Și atunci fac multe lucruri pe care apoi le regretă. La Ecclesiast stă scris: Bucură-te, omule, cât ești tânăr și inimă ta să fie veselă în zilele tinereții tale și mergi în căile inimii tale și după ce-ți arată ochii tăi, dar să știi că pentru toate acestea Dumnezeu te va aduce la judecata Sa. Lucrul acesta îl uită adesea tinerii și întrec măsura, spre nefericirea lor. Avem, de asemenea, în Evanghelie, pilda fiului celui risipitor; unii exegeți spun că dacă Noul Testament s-ar fi pierdut și ar fi rămas numai această pildă, ea singură ar fi de ajuns să-i țină locul. Intr-adevăr, prin ea Hristos ne arată ce este păcatul, ce este pocăința, ce înseamnă să-ți îndrepti viața. Păcatul constă în a întoarce spatele lui Dumnezeu și a te îndrepta în direcția contrară, cum a făcut [fiul risipitor](#), care și-a părăsit casa părintească, tatăl și fratele, și s-a dus într-o țară străină. Tânăr și nepriceput cum era, a luat-o pe o cale greșită. Bani i-au adus prieteni mulți, cu care a petrecut în desfătări, bând și mâncând. Dar risipindu-se banii, s-au risipit și prietenii, și tânărul nostru ajunge în sărăcie și lipsă, și nu mai știe cum și din ce să trăiască. Și atunci își spune: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame (Luca 15,17). Și-atunci se hotărăște să se întoarcă la tatăl său. Iar tatăl îl vede de departe și-l întâmpină cu iubire, iar când fiul îi spune: Tată, nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău, el răspunde cu mărinimie: Aduceți vițelul cel îngreșat, înjunghiați-l și, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat (Luca 15,21-24). Orice păcat pricinuieste moarte. Ce bucurie este aceasta pe care o simte tatăl când fiul risipitor, pierdut, este regăsit? Este bucuria de a-l vedea din nou viu pe cel ce era mort... Aceasta este esența Evangheliei lui Hristos, care ne învață ce este păcatul, ce este pocăința, ce înseamnă să-ți schimbi viața și să câștigi împărăția veșnică.

- *Toată lumea cunoaște această expresie a Prafericirii Voastre: „Cuvintele să vă fie blânde, iar argumentele puternice. Așa îi învățați pe fiii voștri duhovnicești, pe cei care au crescut în preajma voastră și care vă stau astăzi alături?*

- Da, așa este. Când este vorba de chestiunile cele mai intime, cele mai profunde și vitale, nu trebuie niciodată să împui ceva. Multe secte se arată adesea agresive și se luptă din răspuțeri „să ne împingă în Rai”, cum zic chiar ei. Or, libertatea de care dispune omul nu îndreptățește în nici un fel un asemenea mod de a acționa. În fața celuilalt, datoria noastră este ca, prin viața noastră, prin credința noastră, prin cuvintele și faptele noastre, să-L înfățișăm și să-L mărturisim pe Hristos și Evanghelia Sa. Cine are urechi de auzit să audă; cine are ochi de văzut să vadă. Dacă aceasta este voia Lui, cine nu dorește s-o împlinească, nu va putea să spună pe urmă: „N-am știut!” Va avea de dat răspuns, va fi răspunzător, fiindcă libertatea nu poate fi despărțită de responsabilitate. O altfel de purtare nu este vrednică de om. Iar responsabilitatea fără libertate este nevrednică de Dumnezeu. Nu credem într-un destin atotputernic, noi credem în Pronia dumnezeiască. Avem datorii de împlinit, pe care Dumnezeu le-a pus înaintea noastră și a vremurilor în care trăim, dar fără con-strângere, așa cum ne învață Evanghelia. Cărturarii și fariseii au respins planul pe care Dumnezeu îl avea pentru ei, în vreme ce Sfântul Ioan Botezătorul a acceptat deplin ceea ce îngerul i-a spus că Dumnezeu aștepta de la el. A primit deplin acest plan, și-a dat viața, capul și l-a pus pentru el. Cele două alegeri s-au făcut de bunăvoie, dar unul a dus la pierzare, iar celălalt, la mântuire.

Interviu realizat de Marina Rajevic-Savic pentru emisiunea „*În timp ce îngerii dorm*”, pe 24 aprilie 1996.